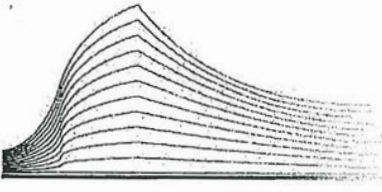

C

*Merkenrecht
"Bennet & Boss" vs
"Bennet" en
"Bennet Engineering" vbreuk -
doorhaling -
publicatie*

eerste blad //

167058

Repertoriumnummer 2024 / 3129
Datum van uitspraak 29 april 2024
Rolnummer 2022/AR/2058

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
	<i>- domeinnaam -</i>	<i>publicatie</i>
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

COVER 01-00003827398-0001-0029-01-01-1

2022/AR/2058 - In de zaak van:

1. **Dhr A**, RRN [REDACTED], wonende te [REDACTED],
2. **BENNET & BOSS BV**, ON 0790.340.756, vennootschap naar Nederlands recht, met zetel te NEDERLAND, 2593 BM Den Haag, Laan van Nieuw Oost-Indië, 131 H, met vestigingseenheid te 2030 Antwerpen, Noorderlaan 147, bus 9,
3. **BENNET & BOSS CONSULTANTS BV**, vennootschap naar Nederlands recht, met zetel te NEDERLAND, 2593 BM Den Haag, Laan van Nieuw Oost-indië 131 H,
4. **BENNET & BOSS NETHERLANDS BV**, vennootschap naar Nederlands recht, met zetel te NEDERLAND, 2593 BM Den Haag, Laan van Nieuw Oost-indië, 131 H,

appellanten,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED], [REDACTED],

tegen:

BENNET BV, ON 0672.566.128, met zetel te 8800 ROESELARE, Onledebeekstraat 11,
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED],
advocaten te [REDACTED], [REDACTED],

wijst het hof het volgend arrest:

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het hof op 12 december 2022 (en ingeschreven op de daartoe bestemde rol op 13 december 2022), tekenen dhr. A, BV BENNET & BOSS, BV BENNET & BOSS CONSULTANTS en BV BENNET & BOSS NETHERLANDS (hierna gezamenlijk: *appellanten*) hoger beroep aan tegen de vonnissen van 29 juni 2022 en 12 oktober 2022, op tegenspraak geveld door de dienstdoende voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, zetelend zoals in kort geding, in de zaak aldaar gekend onder rolnummer A/21/02918 tussen henzelf als oorspronkelijke eisers en BV BENNET (hierna: *BV Bennet* of *geïntimeerde*) als oorspronkelijk verweerster.

PAGE 01-00003827398-0002-0029-01-01-4

De partijen zijn gehoord op de openbare terechtzitting van 25 maart 2024. De neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

Artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken is in acht genomen.

I. RELEVANTE ANTECEDENTEN

1. De feiten zijn accuraat uiteengezet in het beroepen vonnis van 29 juni 2022, zodat het hof kortheidshalve daarnaar verwijst. Het hof stipt volledigheidshalve en/of samenvattend nog aan wat volgt.
2. BV Bennet & Boss, BV Bennet & Boss Consultants en BV Bennet & Boss Netherlands zijn vennootschappen naar Nederlands recht. Zij zijn actief in het uitlenen van medewerkers voor het uitvoeren van projecten in o.a. de olie- en gasindustrie, de chemische industrie en de procesindustrie. Zij worden allen geleid door ir. Dhr A als directeur-bestuurder. Zij stellen actief te zijn binnen de Benelux, doch zich ook tot andere landen te richten. BV Bennet & Boss heeft sinds 2022 een vestigingseenheid in België (stuk 3 appellanten).
Op 14 december 2010 is dhr. A overgegaan tot het deponeren bij het BBIE van het woordmerk 'Bennet & Boss' in o.m. klasse 35 voor commercieel beheer van zaken, assistentie en advisering inzake personeel en personeelszaken en bedrijfsorganisatorische assistentie en advisering. Het depot werd ingeschreven op 11 januari 2011 onder nummer 893510 (stuk 1 appellanten; stuk 4 geïntimeerde).
Dhr. A stelt dit woordmerk in licentie te hebben gegeven aan BV Bennet & Boss, BV Bennet & Boss Consultants en BV Bennet & Boss Netherlands.
3. BV Bennet – actief onder de handelsnaam 'Bennet Engineering' – profileert zich als een o.a. in Kontich en Gent gevestigd technisch bureau met expertise in de procesindustrie, waarbinnen een 90-tal medewerkers zijn tewerkgesteld. Daarnaast stelt zij te kunnen beschikken over een uitgebreid netwerk van technische adviseurs, ingenieurs en andere consultants die met hun expertise verschillende projecten in goede banen kunnen leiden.

Tot 21 januari 2021 was zij werkzaam onder de benaming 'Dixon Engineering'. Zij stelt voor de naam 'Bennet' (Engineering) gekozen te hebben als verbastering van Sint-Bénézet, de patroonheilige van de ingenieurs en bruggenbouwers.

BV Bennet is op 6 december 2019 overgegaan tot het deponeren bij het BBIE van het woordmerk 'Bennet Engineering' in klasse 35 voor diverse activiteiten die verband

houden met HR-dienstverlening, waaronder advisering inzake personeel en personeelszaken en bedrijfsorganisatorische dienstverlening.

Het depot werd ingeschreven op 27 februari 2020 onder nummer 1407342 (stuk 2 appellanten; stuk 1.a geïntimeerde).

Zij exploiteert de website www.bennet.be (stuk 17 appellanten).

4. Op 16 maart 2021 wordt BV Bennet door de (toenmalige) raadsman van appellanten aangeschreven in verband met een (ingeroepen) merkinbreuk, met verzoek te bevestigen het verder gebruik van de naam 'Bennet' te staken (stuk 5 appellanten).

Geïntimeerde betwist de aanspraken gemotiveerd op 30 maart 2021 (stuk 6 appellanten).

Verdere briefwisseling en persoonlijke gesprekken tussen partijen en/of hun raadgevers leiden niet tot een oplossing (stukken 7-14 appellanten; stuk 2 geïntimeerde).

5. Op 27 december 2021 laten appellanten een dagvaarding betekenen aan geïntimeerde om te verschijnen voor de dienstdoend voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, zetelend zoals in kort geding.

Zij verzoeken de dienstdoend voorzitter daarbij om BV Bennet te veroordelen tot het wijzigen dan wel het staken van hun woordmerknaam en het doorhalen van de inschrijving van haar woordmerknaam in het Benelux-merkenregister (geregistreerd onder depotnummer 1407342) binnen één maand na het tussen te komen vonnis, op straffe van een dwangsom van 10.000,00 euro voor iedere dag dat BV Bennet daartoe in gebreke blijft. Verder verzoeken zij BV Bennet te veroordelen tot de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding, in eerste orde de advocatenkosten ten bedrage van 7.719,80 euro, in subsidiaire orde een rechtsplegingsvergoeding.

Bij conclusie neergelegd ter griffie op 1 maart 2022 besluiten appellanten te "*persisteren in hun vorderingen*" (rechtsplegingsdossier eerste aanleg, stuk 7).

BV Bennet verzoekt de dienstdoend voorzitter om:

- de afstand van de niet-hernomen vorderingen in syntheseconclusies van appellanten te akteren en voor het overige hun vorderingen af te wijzen bij gebrek aan conformiteit met de wettelijke vereisten en overeenkomstig art. 747, 748*bis* en 780, eerste lid, 3° Ger.W.;
- de vordering in hoofde van BV Bennet & Boss, BV Bennet & Boss Consultants en BV Bennet & Boss Netherlands onontvankelijk te verklaren bij gebrek aan belang en hoedanigheid;

- de vordering van appellanten af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond voor zover deze gericht is op het buitenland en niet beperkt is tot het Belgische grondgebied;
- de vordering van appellanten, in het bijzonder dhr. A, af te wijzen als ongegrond wegens afwezigheid van enige inbreuk op zijn merkenrechten;
- ondergeschikt, minstens een uitlooperperiode van 3 maanden te voorzien om BV Bennet toe te laten haar activiteiten te hermerken en de gevorderde dwangsom af te wijzen;
- uiterst ondergeschikt, de gevorderde dwangsom te herleiden naar een proportioneel bedrag in verhouding met het geschil, ten belope van hoogstens 500,00 €uro per dag dat de inbreuk zou blijven voortduren;
- in elk geval, appellanten te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding ten belope van 1.560,00 euro.

Ter zitting van 27 april 2022 leggen appellanten nog een pleitnota neer (rechtsplegingsdossier eerste aanleg, stuk 11).

6. Bij tussenvonnis van 29 juni 2022 heropent de dienstdoend voorzitter ambtshalve de debatten op grond van de volgende overwegingen (letterlijke overname door het hof):

“Het stuk genaamd ‘conclusie’ zoals het op 1 maart 2022 door eisers neergelegd werd, voldoet op velerlei vlak niet aan de gestelde vereisten: het bevat niet de aanspraken van de eisers, de ingeroepen middelen worden niet genummerd en het gevraagde beschikkende gedeelte ontbreekt, evenmin wordt een inventaris van de overtuigingsstukken bijgevoegd.

Verweerster besluit hieruit met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie, dat de partij die in haar syntheseconclusie een eerdere in een andere conclusie of geding inleidende acte gestelde vordering niet herneemt, geacht wordt van deze vordering afstand te doen (Cass. 8 maart 2013, Arr. Cass. 2013, 653; Cass. 7 oktober 2016, Arr. Cass. 2016, 1952), waaruit zou volgen dat eisers formeel geen vordering meer stellen.

Blijkbaar hebben eisers in een betrachting aan één en ander te remediëren ter zitting een nota neergelegd genaamd ‘Pleidooi mr. Hoekman inzake Bennet & Boss / Bennet Engineering die als een pleitnota is te beschouwen.

Deze pleitnota werd niet neergelegd met instemming van de verweerster en buiten de conclusietermijnen, doch verweerster heeft over de procedurele toedracht en gevolgen van de neerlegging ervan geen standpunt kunnen innemen.

De rechtbank heropent ambtshalve de debatten om verwerende partij toe te laten zich enkel en alleen hierover uit te spreken, en eisende partij toe te laten eenmaal te repliceren.

Het voorwerp van de aanvullende conclusie is strikt beperkt tot deze éne procedurele vraag of deze pleitnota binnen de debatten kan blijven dan wel buiten de debatten moet worden gehouden.”

Bij conclusie na heropening van de debatten verzoekt BV Bennet om de pleitnota van appellanten uit de debatten te weren. Verder verzoekt zij haar vorderingen ontvankelijk en gegrond te verklaren conform het petitum van haar syntheseconclusie van 21 maart 2022 en – naast de reeds gevorderde wettelijke rechtsplegingsvergoeding – een bijkomende vergoeding van 1.000,00 euro toe te kennen.

Appellanten verzoeken in hun conclusie na heropening van de debatten om:

- hun pleitnota binnen de debatten te laten;
- de gevorderde verhoging van de rechtsplegingsvergoeding te hunnen laste af te wijzen;
- ten gronde, hun vorderingen ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens,
  - BV Bennet te veroordelen tot het wijzigen dan wel staken van hun woordmerknaam en het doorhalen van de inschrijving van haar woordmerknaam in het Benelux-merkenregister (geregistreerd onder depotnummer 1407342) binnen één maand na het tussen te komen vonnis, op straffe van een dwangsom van 10.000,00 euro voor iedere dag dat BV Bennet daartoe in gebreke blijft;
  - BV Bennet te veroordelen tot de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding, in eerste orde de advocatenkosten ten bedrage van 7.719,80 euro, in subsidiaire orde een rechtsplegingsvergoeding.

7. In het beroepen vonnis van 12 oktober 2022 oordeelt de dienstdoend voorzitter wat volgt:

“Rechtdoende op tegenspraak,

Het vonnis van 29 juli 2022 tot heropening van de debatten verder uitwerking gevend,

Bevelen de wering uit de debatten van het document benoemd als ‘Pleidooi mr. [REDACTED] [REDACTED] inzake Bennet & Boss / Bennet Engineering’ neergelegd ter zitting van 27 april 2022;

Uitspraak doende op de hoofdvordering van de heer A de bv BENNET & BOSS, de bv BENNET & BOSS CONSULTANTS, en de bv BENNET & BOSS NETHERLANDS,

Verklaren deze zonder voorwerp.

Uitspraak doende over de gerechtskosten,

Veroordelen de heer A, de bv BENNET& BOSS, de bv BENNET & BOSS CONSULTANTS, en de bv BENNET & BOSS NETHERLANDS solidair tot de gedingkosten aan de zijde van BENNET BV te begroten op de rechtsplegingsvergoeding aan het basistarief van 1.560 €.

Veroordelen eisers solidair tot betaling van 165 € rolrecht aan de Belgische Staat (FOD Financiën) die instaat voor de inning.”

Hij overweegt daarbij wat volgt:

- de pleitnota werd laattijdig neergelegd en de sanctie daarop is de wering uit het debat;
  - bij de afbakening van het voorwerp van de vordering van appellanten dient te worden teruggegrepen naar het dispositief van de conclusie neergelegd op 1 maart 2022 waarin gesteld wordt: *“de eisers persisteren in hun vorderingen”*;
  - uit art. 780, eerste lid, 3° Ger.W. volgt dat de syntheseconclusie alle vorige conclusies vervangt en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt, dit terwijl een partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, geacht wordt van deze vordering afstand te doen;
  - aangezien geen van de vorderingen uit de dagvaarding werd hernomen in het dispositief van de syntheseconclusie van 1 maart 2022, kan slechts akte worden genomen van de afstand van de vorderingen van eisers en wordt deze vordering zonder voorwerp bevonden.
8. Met hun hoger beroep beogen appellanten de hervorming van de vonnissen van 29 juni 2022 en 12 oktober 2022, en meer in het bijzonder (syntheseconclusie appellanten, p. 32-33 – letterlijke overname door het hof):

“Het hoger beroep van de heer A, de Bv Bennet & Boss, de Bv Bennet & boss Consultants en de Bv Bennet & Boss Netherlands als ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de vonnissen van de voorzitter van de Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent van 29 juni 2022 en 12 oktober 2022 teniet te doen en opnieuw rechtsprekend:

- Te zeggen voor recht dat de bv Bennet een inbreuk pleegt op artikel 2.20.2.b Benelux Verdrag inzake Intellectuele Eigendom door het gebruik van de naam 'Bennet' of 'Bennet Engineering'
- De Bv Bennet te veroordelen om het gebruik van de benaming 'Bennet' of 'Bennet Engineering', zowel als vennootschapsnaam, handelsnaam, merknaam, domeinnaam of e-mailadres te staken en dit binnen de 48 uur na betekening van het tussen te komen arrest, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per inbreuk en per dag dat de inbreuk blijft voortduren
- De Benelux merkinschrijving nr. 1407342 'Bennet Engineering' nietig te verklaren en de doorhaling te bevelen
- De bv Bennet te veroordelen om de domeinnaam www.bennet.be over te dragen aan de heer A
- De bv Bennet te veroordelen om gedurende 1 maand na betekening van het tussen te komen arrest een samenvatting ervan te publiceren bovenaan de homepage van haar website, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per inbreuk en per dag dat deze publicatie niet gebeurt.
- De bv Bennet te veroordelen tot de gerechtskosten waaronder de dagvaardingskost, de rolrechten eerste aanleg en hoger beroep (aan de Belgische Staat), de bijdrage aan het Fonds tweedelijnsbijstand (24 euro) en de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg (1.800 euro) en hoger beroep (1.800 euro) voor zowel de heer A, de Bv Bennet & Boss, de Bv Bennett & boss Consultants en de Bv Bennet & Boss Netherlands."

9. Geïntimeerde besluit tot de afwijzing van het hoger beroep en stelt incidenteel beroep in aangaande de door de dienstdoend voorzitter toegekende rechtsplegingsvergoeding (syntheseconclusie geïntimeerde, p. 66-67 – letterlijke overname door het hof):

"In hoofdorde:

- Het hoger beroep van Appellanten af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond;
- Het vonnis van 12 oktober 2022 van de Voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent gedeeltelijk te bevestigen en de hoofdvordering van Appellanten zonder voorwerp te verklaren en het hoger beroep van Appellanten voor het overige af te wijzen;

Ondergeschikt (wat de ontvankelijkheid betreft):

- De vordering in hoofde van tweede Appellante, derde Appellante en vierde Appellante onontvankelijk te verklaren bij gebrek aan belang en hoedanigheid;

- *Zich onbevoegd te horen verklaren omtrent de vordering tot nietigverklaring van het Benelux-woordmerk 'BENNET ENGINEERING' met nummer 1407342;*

Ondergeschikt (wat de grond van de zaak betreft):

- *De inbreukvorderingen van Appellanten, in het bijzonder van eerste Appellante, af te wijzen als ongegrond wegens afwezigheid van enige inbreuk op het merkenrecht van Appellanten en bijgevolg;*
  - o *de vordering tot nietigverklaring van het Benelux-woordmerk 'BENNET ENGINEERING' met nummer 1407342 als ongegrond af te wijzen;*
  - o *de vordering tot overdracht van de domeinnaam www.bennet.be als ongegrond af te wijzen;*
  - o *de vordering tot publicatie als ongegrond af te wijzen;*

Meer ondergeschikt:

- *indien aan Bennet BV een stakingsbevel wegens merkinbreuk zou worden opgelegd, minstens een uitlooperperiode van 3 maanden te voorzien om Geïntimeerde toe te laten haar activiteiten te hernemen en de gevorderde dwangsom af te wijzen;*

Uiterst ondergeschikt:

- *de gevorderde dwangsom af te wijzen, minstens te herleiden naar een proportioneel bedrag in verhouding met huidig geschil, ten belope van hoogstens 500 EUR per dag dat de inbreuk zou blijven voortduren;*

In ieder geval:

- *Het incidenteel hoger beroep van Geïntimeerde ontvankelijk en gegrond te verklaren en het vonnis van 12 oktober 2022 van de Voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent gedeeltelijk te hervormen en de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg te begroten op 2.680,00 EUR;*
- *Appellanten te veroordelen tot betaling van de kosten van dit geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding ten belope van 15.000,00 EUR in hoger beroep."*

II. BEOORDELING

10. Over de tijdigheid van het hoger beroep bestaat tussen partijen geen discussie. Het hoger beroep is tijdig ingesteld en het is ook regelmatig naar vorm.

Geïntimeerde verzoekt om het hoger beroep onontvankelijk te verklaren omdat appellanten tijdens de procedure in eerste aanleg afstand (zouden) hebben gedaan van hun vorderingen. Om hoger beroep te kunnen instellen, moet een procespartij voldoen aan de toelaatbaarheidsvereisten van art. 17-18 Ger.W. Er is sprake van een belang in de mate een partij gegriefd is door het vonnis van de eerste rechter. Vermits appellanten gegriefd zijn door de beroepen vonnissen van de eerste rechter, beschikken zij over het vereiste belang om hoger beroep in te stellen. Het door geïntimeerde uitgewerkte eerste middel raakt de grond van het hoofdberoep.

Andere middelen van onontvankelijkheid worden niet opgeworpen en het hof ziet geen redenen om dit ambtshalve te doen. Het hoger beroep van appellanten is ontvankelijk.

Ook het incidenteel beroep van geïntimeerde werd tijdig ingesteld overeenkomstig art. 1054, tweede lid Ger.W. en is ontvankelijk.

11. Het hof gaat hierna enkel in op de middelen die relevant zijn om tot zijn beslissing te komen. Indien bepaalde middelen en argumenten niet verder of meer in detail worden ontmoet, gebeurt dit omdat zij niet (langer) relevant zijn, minstens geen aanleiding geven tot een andersluidende beslissing.

(i) Geen afstand van vorderingen door appellanten

12. Omdat de eerder gestelde materiële vorderingen niet hernomen werden in de (synthese)conclusie van appellanten neergelegd op 1 maart 2022, besluit de eerste rechter – onder verwijzing naar art. 780, eerste lid, 3° Ger.W. – dat slechts akte kan worden genomen van de afstand door appellanten van hun vorderingen, zodat hun eis zonder voorwerp wordt bevonden.

Appellanten zijn gegriefd door deze beoordeling. Zij wijzen erop dat zij in het overwegend gedeelte van deze conclusie van 1 maart 2022 argumenteren waarom er sprake is van een merkinbreuk en een stakingsbevel onder verbeurte van een dwangsom moet worden opgelegd. Verder wijzen zij op het besluit van deze conclusie: “Eisers persisteren in hun vorderingen”. Zij bepleiten verder dat *a.* de eerste rechter ten onrechte geen rekening hield met de dagvaarding, *b.* de eerste rechter ten onrechte geen bijkomende mogelijkheid gaf om een syntheseconclusie neer te leggen, *c.* de eerste rechter zijn algemene motiveringsplicht heeft geschonden door de vorderingen van appellanten zonder voorwerp te verklaren, *d.* de eerste rechter ten onrechte

oordeelde dat appellanten afstand hebben gedaan van hun vorderingen, *e.* de formalistische toepassing van art. 744 Ger.W. in strijd is met art. 6 EVRM, en *f.* het hof hoe dan ook in graad van beroep kan antwoorden op de vorderingen van appellanten.

Geïntimeerde argumenteert dat de eerste rechter terecht akte heeft genomen van de afstand van vorderingen ingesteld bij dagvaarding en deze derhalve zonder voorwerp heeft verklaard. Daarbij zijn volgens haar noch de algemene rechterlijke motiveringsplicht noch art. 6 EVRM geschonden.

13. Tussen partijen bestaat er wezenlijk geen betwisting over dat de conclusie neergelegd door de (toenmalige) raadsman van appellanten op 1 maart 2022 (rechtsplegingsdossier eerste aanleg, stuk 7), niet beantwoordt aan de vereisten van art. 744 Ger.W.

Appellanten kunnen niet gevolgd worden in hun argumentatie dat, vermits dit stuk niet voldoet aan de voorwaarden van art. 744 Ger.W., dit ook niet als een conclusie kan worden aangezien. Het stuk is getiteld “conclusies” en werd namens appellanten neergelegd overeenkomstig de tussen partijen overeengekomen en op de inleidingszitting geakteerde conclusiekalender (zie proces-verbaal van de zitting van 5 januari 2022). Het stuk diende dan ook te voldoen aan de vormelijke vereisten van art. 744 Ger.W.

In de mate appellanten gegriefd zijn door de vaststelling van de eerste rechter in het beroepen tussenvonnis van 29 juni 2022 dat hun conclusie van 1 maart 2022 niet beantwoordt aan de gestelde vereisten van art. 744 Ger.W., is het ongegrond. Vermits appellanten verder niet gegriefd zijn door dit tussenvonnis, is er geen grondslag tot de vernietiging ervan.

14. Bij afstand van rechtsvordering ziet de hoofdeiser, de eiser tot vrijwaring of de wedereiser af zowel van de rechtspleging als van het recht zelf. Afstand van rechtsvordering doet het recht teniet om te handelen met betrekking tot de aanspraak die voor de rechter was gebracht (art. 821 Ger.W.).

De afstand kan uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn. Stilzwijgende afstand mag alleen worden afgeleid uit akten of uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende feiten, waaruit met zekerheid blijkt dat de partij afstand wil doen van het geding of van de rechtsvordering (art. 824 Ger.W.). De rechter oordeelt in feite of er stilzwijgend afstand van recht is en kan deze slechts afleiden uit feiten die voor geen andere uitleg vatbaar zijn, nu stilzwijgende afstand niet wordt vermoed (vgl. Cass. 28 januari 2008, *Arr. Cass.* 2008, 248).

15. De conclusie van appellanten van 1 maart 2022 bevat in het overwegend gedeelte duidelijke verwijzingen naar:

- de ingeroepen merkinbreuk door BV Bennet met betrekking tot het woordmerk 'Bennet & Boss' van appellanten wegens verwarringsgevaar (nrs. 21-26);
- het gevorderde stakingsbevel voor het gebruik van het merk 'Bennet Engineering' in de Benelux (nrs. 27-29);
- de gevorderde dwangsom van 10.000,00 euro per dag (nrs. 30-32);
- de gevorderde advocatenkosten van 14.220,00 euro excl. btw, ondergeschikt de maximale rechtsplegingsvergoeding (nrs. 33-38).

In het beschikkend gedeelte van hun conclusie stellen appellanten dat zij "*persisteren in hun vorderingen*".

Onverminderd de vaststelling dat deze conclusie *vormelijk* niet beantwoordt aan de vereisten van art. 744 Ger.W. en art. 748*bis* Ger.W., volgt uit de voormelde vaststellingen inzake de *inhoud* van de conclusie op zekere wijze dat appellanten geen afstand hebben willen doen van hun rechtsvorderingen. Een stilzwijgende afstand kan slechts afgeleid worden uit feiten die voor geen andere uitleg vatbaar zijn. Dergelijke feiten zijn hier niet voorhanden. Uit de conclusie van 1 maart 2022 volgt *nét* dat appellanten hebben willen *volharden* in hun vorderingen.

16. De verdere elementen in het dossier en de argumentatie van geïntimeerde overtuigen niet tot een andere beoordeling:

- Waar geïntimeerde en de eerste rechter verder verwijzen naar het cassatiearrest van 8 maart 2013 (in het vonnis wordt per vergissing verwezen naar *cass. 24 januari 2013* in plaats van *cass. 8 maart 2013*), gaat deze gevolgtrekking – met name "*Dit houdt ook in dat de partij die in haar syntheseconclusie de in een eerdere conclusie of de gedinginleidende akte geformuleerde vordering niet herneemt, wordt geacht van deze vordering afstand te doen.*" (zie Cass. 8 maart 2013, C.11.0477) – hier niet op. Appellanten hebben hun vorderingen immers *wél* hernomen in hun conclusie van 1 maart 2022: *enerzijds* in het overwegend gedeelte van hun conclusie waaruit (het voorwerp van) hun vorderingen (tijdens de procedure in eerste aanleg) afdoende duidelijk blijken, en *anderzijds* in het beschikkend gedeelte van hun conclusie waarin zij stelden te "*persisteren in hun vorderingen*". Dat dit niet in overeenstemming is met art. 744 Ger.W. en art. 748*bis* Ger.W., neemt niet weg dat er niet gesteld kan worden dat appellanten hun vorderingen niet hebben hernomen. Het betreft immers geen situatie waarin van een eerder geformuleerde vordering in het overwegend en het beschikkend gedeelte van de syntheseconclusie geen gewag meer wordt gemaakt (vgl. Cass. 8 maart 2013, C.11.0477).

Evenmin is er aldus sprake van een "*impliciete afstand van geding*" ingevolge het (ingeroepen) niet-hernemen van de vordering in de syntheseconclusie in eerste aanleg.

- Dat geen van de in dagvaarding opgenomen vorderingen *in het dispositief* van de syntheseconclusie van 1 maart 2022 werden vermeld (zie vonnis *a quo*, nr. 3.5), doet aan het bovenstaande geen afbreuk. Een conclusie moet immers in haar geheel gelezen worden. Een vordering die is opgenomen in de motieven van een conclusie, is regelmatig aan de rechter voorgelegd, zelfs wanneer zij niet herhaald wordt in het beschikkend gedeelte van de conclusie (vgl. Cass. (2^e k.) 6 september 2022, AR P.22.0601.N; Cass. (1^e k.) 3 mei 2018, C.17.0571.N). Waar geïntimeerde stelt dat de vorderingen niet duidelijk blijken uit het motiverend gedeelte van de conclusie van 1 maart 2022, treedt het hof dit niet bij (zie hoger, nr. 15).

Anders dan geïntimeerde argumenteert, is er aldus geen sprake van een “*vergeten vordering*” die “*reddeloos verloren [is]*” (zie syntheseconclusie geïntimeerde, p. 22).

17. Uit de hogere overwegingen volgt dat appellanten hun vorderingen hebben hernomen bij conclusie van 1 maart 2022. Er is geen sprake van een stilzwijgende afstand van deze vorderingen, zodat de eerste rechter daarvan geen akte kon nemen en de vorderingen zonder voorwerp bevinden.

Om deze reden dient het beroepen vonnis van 12 oktober 2022 teniet te worden gedaan, dit terwijl het geschil zelf bij toepassing van art. 1068, eerste lid Ger.W. bij het hof aanhangig wordt gemaakt. Op de verdere grieven van appellanten en de verdere middelen van geïntimeerde in dit verband dient het hof dan ook niet verder in te gaan.

18. Besluit: het hoofdberoep van appellanten ten aanzien van het tussenvonnis van 12 oktober 2022 is gegrond.

(ii) De vordering van tweede, derde en vierde appellante is ontvankelijk

19. BV Bennet bepleit dat tweede, derde en vierde appellante niet beschikken over het nodige belang en de vereiste hoedanigheid overeenkomstig art. 17 en 18 Ger.W., vermits zij geen merkhouder zijn en niet aangetoond is dat zij over de nodige licentieovereenkomsten beschikken.
20. Krachtens art. 17 Ger.W. kan een rechtsvordering niet worden toegelaten indien de eiser geen hoedanigheid en belang heeft om ze in te dienen.

De procespartij die aanvoert titularis te zijn van het subjectieve recht dat ten grondslag ligt aan haar vordering, heeft hoedanigheid en belang om die vordering in te stellen, ook al wordt dat subjectieve recht betwist. De vraag of de procespartij ook effectief titularis is van dat recht, is een vraag betreffende de gegrondheid van de vordering en niet betreffende de ontvankelijkheid ervan (vgl. Cass. (1^e k.) 31 maart 2022, AR C.21.0463.N, RW 2022-2023, nr. 21, 817).

Tweede, derde en vierde appellante steunen hun vordering op hun gebruik van het woordmerk 'Bennet & Boss'. Hun vorderingen strekken ertoe een ingeroepen subjectief gebruiksrecht te beschermen. Zij beschikken derhalve over het vereiste belang en de nodige hoedanigheid in de zin van art. 17-18 Ger.W.

21. Besluit: de vorderingen ingesteld door tweede, derde en vierde appellante zijn ontvankelijk.

(iii) Uitbreiding van vorderingen

22. Appellanten breiden hun oorspronkelijke stakingsvordering in het kader van deze beroepsprocedure uit. Zij vorderen bijkomend de nietigverklaring van de merkinschrijving nr. 1407342 'Bennet Engineering' (in de procedure in eerste aanleg werd weliswaar ook om de doorhaling verzocht), de overdracht van de domeinnaam bennet.be en een publicatiemaatregel.
23. Krachtens artikel 807 Ger.W. kan een vordering die voor de rechter aanhangig is, worden uitgebreid of gewijzigd, indien de nieuwe, op tegenspraak genomen conclusies, berusten op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd, zelfs indien hun juridische omschrijving verschillend is. Deze bepaling is overeenkomstig artikel 1042 Ger.W. ook van toepassing in hoger beroep. Uit die wetsbepalingen volgt dat de eiser, ook in hoger beroep, zijn oorspronkelijke vordering kan uitbreiden of wijzigen middels een op tegenspraak genomen conclusie op voorwaarde dat het voorwerp van de uitgebreide of gewijzigde vordering steunt op een feit of handeling die hij in de inleidende akte heeft aangevoerd of vermeld, en zodoende feitelijke grondslag vindt in de inleidende akte (vgl. Cass. (1^e k.) 18 juni 2021, P&B 2021, afl. 5-6, 229).

De uitgebreide vorderingen steunen op de ingeroepen merkinbreuk die in de dagvaarding werd aangevoerd. Die vorderingen houden kortom feitelijk verband met de voor de eerste rechter ingestelde vordering en zijn bijgevolg ontvankelijk. Hierover bestaat tussen partijen overigens ook geen betwisting.

24. Besluit: de uitgebreide vorderingen zijn ontvankelijk.

(iv) Inzake de gegrondheid van de vorderingen van appellanten

1. Hoedanigheid van tweede, derde en vierde appellante als licentiehouders

25. Het hof dient de hoger aangehaalde argumentatie van BV Bennet inzake de hoedanigheid van tweede, derde en vierde appellante verder te ontmoeten in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van hun vorderingen.

26. De stakingsvordering in geval van inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht kan volgens art. XVII.19,§1 WER ingesteld worden op verzoek van de personen die een vordering inzake namaak kunnen instellen volgens de bepalingen betreffende het betrokken intellectueel eigendomsrecht.

Overeenkomstig art. 2.32.4 van het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (BVIE) kan de licentiehouder, onverminderd het bepaalde in de licentieovereenkomst, een vordering wegens inbreuk op een merk alleen instellen met toestemming van de houder van dat merk. Overeenkomstig art. 2.28.2 BVIE kan de nietigheid worden ingeroepen door iedere belanghebbende, wanneer de houder van het oudere merk aan het geding deelneemt.

Tweede, derde en vierde appellante stellen hun vorderingen in dit geschil in *samen met de merkhouders* (eerste appellant). Daaruit volgt ook dat zij de vorderingen instellen met zijn toestemming.

De verdere argumentatie van geïntimeerde in dit verband overtuigt niet:

- Terecht stippen appellanten aan dat een licentieovereenkomst mondeling kan worden gesloten. Zowel eerste appellant als merkhouders-licentiegever en tweede, derde en vierde appellante als licentienemers bevestigen het door eerste appellant verstrekte gebruiksrecht dat dateert van vóór de door hen ingeroepen merkinbreuk door geïntimeerde.
  - Het feit dat de licentie (nog) niet is ingeschreven in het merkenregister overeenkomstig art. 2.33 BVIE, staat er niet aan in de weg dat tweede t.e.m. vierde appellante de vordering (mee) instellen. Die bepaling strekt er immers toe bescherming te bieden aan derden voor wie het voor hun rechtspositie van belang is te weten of, en zo ja wanneer, een merkrecht is overgedragen of een licentie is verleend en brengt niet mee dat die bescherming zonder enige beperking ook moet worden geboden aan degenen die van het merk gebruik maken op een wijze waartegen de merkhouders zich op grond van art. 2.20 BVIE kan verzetten (vgl. Beneluxhof 28 februari 2003, RW 2004-05, afl. 19, 732). Derhalve staat art. 2.33 BVIE er niet aan in de weg dat, ook zonder dat de licentie is ingeschreven, een licentiehouder tezamen met de merkhouders een inbreukvordering instelt (vgl. M-Ch... JANSSENS, *Handboek merkenrecht*, 2022, 276, nr. 846).
27. Besluit: tweede, derde en vierde appellante zijn gerechtigd om als licentiehouders, samen met de merkhouders, de vorderingen in te stellen.

2. Merkinbreuk in het licht van art. 2.20.2 BVIE

28. Appellanten voeren aan dat het gebruik van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' door geïntimeerde een inbreuk uitmaakt op het Benelux-woordmerk 'Bennet & Boss'.

Zij steunen hun vordering op art. 2.20.2.b BVIE dat als volgt bepaalt: *“Onverminderd de rechten van houders die vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van het ingeschreven merk zijn verkregen en onverminderd de eventuele toepassing van het gemene recht betreffende de aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad is de houder van een ingeschreven merk gerechtigd, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, te verhinderen gebruik te maken van een teken wanneer dit teken: (...) b. gelijk is aan of overeenstemt met het merk en in het economisch verkeer gebruikt wordt met betrekking tot gelijke of overeenstemmende waren of diensten als die waarvoor het merk is ingeschreven, indien daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk.”*

Een beroep op deze bepaling vereist hoe dan ook dat de derde gebruik maakt van een teken als merk in het economisch verkeer. Een merkhouder kan op basis van art. 2.20.2.b BVIE daarenboven enkel succesvol optreden wanneer iemand zonder zijn toestemming een aan zijn merk *gelijk of overeenstemmend teken* gebruikt voor *gelijke of overeenstemmende waren of diensten* waarvoor zijn merk is ingeschreven, en er hierdoor bij het publiek *gevaar bestaat voor verwarring*.

29. Appellanten hekelen niet enkel het eigenlijke gebruik door geïntimeerde van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering', maar ook haar gebruik van die tekens als handelsnaam 'Bennet Engineering', als bedrijfsnaam 'Bennet' en als domeinnaam 'bennet.be' zowel voor haar website als voor haar e-mailadressen. Geïntimeerde beperkt daarentegen de vergelijking van het merk 'Bennet & Boss' met het teken 'Bennet Engineering' (haar eigen woordmerk).

Bij de beoordeling van de overeenstemming tussen het merk en het beweerd inbreukmakend teken wordt in beginsel uitgegaan van een vergelijking tussen het merk zoals gedeponereerd met het inbreukmakend teken zoals dit effectief wordt gebruikt en waargenomen door het publiek (vgl. Cass. (1^e k.) 28 april 2022, AR C.20.0091.N).

Een handelsnaam of een maatschappelijke benaming, die in beginsel alleen dient ter identificatie van de onderneming wat geen 'merkgebruik' is, kan in concrete omstandigheden toch ook ter onderscheiding van waren of diensten worden gebruikt. Dit zal het geval zijn indien de handelsnaamhouder op een andere wijze een verband doet ontstaan tussen dat teken en zijn eigen waren of diensten (vgl. [REDACTED]). Ook wanneer een domeinnaam die bestaat uit een merk of een overeenstemmend teken wordt gebruikt door een derde die gelijke,

overeenstemmende of niet-overeenstemmende waren of diensten verhandelt of verleent, waarbij er een verband bestaat (ontstaat) tussen de domeinnaam die deze derde gebruikt en de waren of diensten die hij verhandelt, zal er sprake zijn van een gebruik voor waren of diensten waarvoor men binnen het toepassingsgebied van art. 2.20.2.a-c BVIE valt (vgl. H. VANHEES, *Handboek intellectuele rechten*, 2020, 480).

Geïntimeerde is actief inzake HR-dienstverlening en biedt haar diensten ook aan via haar website www.bennet.be (stukken 1.b en 7 geïntimeerde). Op grond van de (weliswaar beperkt) voorgelegde stukken blijkt afdoende dat geïntimeerde ten aanzien van haar doelpubliek *niet enkel* gebruik maakt van het teken 'Bennet Engineering' ter onderscheiding van haar diensten, *maar ook* van het teken 'Bennet'. Op haar website, waarmee zij haar diensten aan het publiek voorstelt en aanbiedt (stukken 1.b en 7 geïntimeerde), verwijst zij – naast het teken en logo 'Bennet Engineering' – ook meermaals naar het teken 'Bennet'. Zij stelt zichzelf ook uitdrukkelijk voor aan haar (doel)publiek als 'Bennet' (stuk 1.b geïntimeerde: "Hello, this is Bennet speaking. We dream, think and engineer" – vrij vertaald door het hof: *Hallo, dit is Bennet aan het woord. Wij dromen, denken en engineeren*). Zij onderscheidt de door haar verstrekte dienstverlening nét door te verwijzen naar de "Bennet spirit" en het "Bennet-DNA" ("Waarom kiezen voor Bennet? (...) Zo creëren we een enthousiaste werksfeer voor iedereen, ook voor de Bennet-leden die aan de slag gaan bij een klant. Keep the Bennet spirit up! (...) Wél het Bennet-DNA." – stuk 1.b geïntimeerde). Derhalve worden beide tekens – 'Bennet' en 'Bennet Engineering' – effectief door geïntimeerde gebruikt ter onderscheiding van haar diensten en alzo ook door het publiek waargenomen. Een vergelijking van het woordmerk 'Bennet & Boss' met beide tekens dringt zich in elk geval op.

Gelet op het uitdrukkelijke verband dat geïntimeerde zelf legt tussen het teken 'Bennet' en haar eigen dienstverlening, gelet op haar publieke identificatie als 'Bennet' en gelet op de aard van de dienstverlening en de wijze waarop geïntimeerde deze o.m. via haar website aan het publiek voorstelt en aanbiedt, ontstaat er *in casu* onmiskenbaar een verband tussen haar handels- en bedrijfsnaam alsook haar domeinnaam *enerzijds*, en de diensten die zij aanbiedt *anderzijds*. Ook de handels- en bedrijfsnaam en de domeinnaam van geïntimeerde worden feitelijk gebruikt ter onderscheiding van haar diensten. Het gebruik van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' in het kader van de handels- en bedrijfsnaam en de domeinnaam van geïntimeerde valt *in casu* dan ook binnen het toepassingsgebied van art. 2.20.2.b BVIE.

30. Bij een beoordeling *in concreto* stelt het hof een hoge mate van overeenstemming vast, zowel wat betreft de diensten als wat betreft de tekens:
- Het woordmerk 'Bennet & Boss' is ingeschreven voor o.m. klasse 35, en meer bepaald voor commercieel beheer van zaken, assistentie en advisering inzake personeel en personeelszaken en bedrijfsorganisatorische assistentie en advisering.

Ook het woordmerk 'Bennet Engineering' is ingeschreven voor klasse 35, en dit o.m. ook voor advisering inzake personeel en personeelszaken en bedrijfsorganisatorische advisering.

Uit de door geïntimeerde verder verstrekte toelichting blijkt dat alle door haar verstrekte diensten, waaronder de detachering van personeel, zich situeren binnen dezelfde sector van de human resource (HR) dienstverlening, d.i. precies de sector waarin ook appellanten actief zijn.

Er is dan ook een hoge mate van overeenstemming tussen de diensten waarvoor het woordmerk 'Bennet & Boss' is ingeschreven enerzijds, en de diensten waarvoor geïntimeerde de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' ter onderscheiding aanwendt anderzijds.

- De tekens doen ook vanuit visueel en auditief oogpunt besluiten tot een grote gelijkenis.

Het teken 'Bennet' is identiek aan het eerste woord van het samengesteld woordmerk 'Bennet & Boss'. Het teken 'Bennet Engineering' is dan weer – net als het woordmerk 'Bennet & Boss' – een samengesteld teken dat het woord 'Bennet' als eerste woord omvat.

Waar bij 'Bennet & Boss' beide woorden visueel gescheiden worden door een ampersand-teken, is dat niet het geval bij 'Bennet Engineering'. Vanuit auditief oogpunt vervaagt dit onderscheid enigszins, nu het ampersand-teken in het Nederlands wordt uitgesproken als "en", waarmee ook het woord 'Engineering' begint, en in het Engels als "and" wat auditief eveneens aanleunt bij 'Engineering'.

Het logo 'Bennet Engineering', zoals het gebruik ten aanzien van het publiek blijkt uit de voorgelegde stukken, wordt in hoofdletters geschreven, met dien verstande dat een groter lettertype wordt gehanteerd voor het woord 'Bennet' dan voor het woord 'Engineering'. Dat laatste woord wordt daarenboven (rechts) onder 'Bennet' geschreven (stukken 7-8 en 11 geïntimeerde), waardoor het veeleer als een verduidelijking wordt toegevoegd en enigszins ondergeschikt wordt gemaakt aan het (hoofd)woord 'Bennet'.

De argumentatie van geïntimeerde inzake de herkomst van de (persoons)naam 'Bennet' in haar woordmerk, acht het hof minder van belang. Waar appellanten toelichten dat het teken 'Bennet' in hun woordmerk een willekeurige persoonsnaam betreft, stelt geïntimeerde dat zij met dit teken – een samentrekking van 'Bénézet' – verwijst naar de heilige St. Bénézet van Avignon, patroonheilige van de ingenieurs en de bruggenbouwers. Dat wordt volgens haar versterkt door de toevoeging van het woord 'Engineering'. Op basis daarvan besluit zij tot een geringe begripsmatige overeenstemming tussen het merk 'Bennet & Boss' en de door haar gebruikte tekens.

Bij (de beoordeling van) begripsmatige overeenstemming moet evenwel nagegaan worden of een substantieel deel van het relevante publiek bekend is met de betekenis van de relevante begrippen [REDACTED]. Er blijkt niet concreet dat een substantieel deel van het relevante publiek bekend is met het feit dat het woord 'Bennet', zoals door geïntimeerde gebruikt, een verwijzing zou vormen naar de patroonheilige van de ingenieurs en de bruggenbouwers. Die associatie is ook geenszins vanzelfsprekend, en dit ook niet voor het relevante (doel)publiek, vermits dit allereerst een link veronderstelt tussen het woord 'Bennet' en het woord 'Bénézet', en vervolgens ook kennis veronderstelt dat 'Bénézet' verwijst naar de patroonheilige van de ingenieurs en de bruggenbouwers (St. Bénézet van Avignon).

31. Beide partijen benadrukken dat het relevante publiek bestaat uit twee doelgroepen: enerzijds ondernemingen die op zoek zijn naar een bemiddelingsbureau die zij willen inschakelen in hun zoektocht naar medewerkers of consultants met een technisch profiel, en anderzijds de (potentiële) kandidaten met een technisch profiel die ingezet willen worden in bepaalde technische projecten.

Het doelpubliek van de door partijen aangeboden dienstverlening betreft in elk geval professionele actoren waarvan aangenomen kan worden dat hun aandachtniveau verhoogd is.

32. Het hof treedt geïntimeerde niet bij in haar stelling dat het woordmerk 'Bennet & Boss' slechts een gering onderscheidend vermogen heeft.

Waar zij verwijst naar een lijst van geregistreerde merken die het element 'Bennet' omvatten, omvat deze lijst slechts één merk dat in klasse 35 is ingeschreven voor HR-diensten (met name het woordmerk 'FITCH BENNETT PARTNERS').

Het woordmerk 'Bennet & Boss' is – in zijn geheel beschouwd – ruim geschikt om de diensten waarvoor het is ingeschreven, te identificeren als afkomstig van haar onderneming, en dus om deze diensten te onderscheiden van die van andere ondernemingen. Mede het samengesteld karakter van het teken bestaande uit twee niet-voor de hand liggende namen zorgt ervoor dat dit woordmerk ruim de capaciteit heeft om de dienstverlening van appellanten te onderscheiden van de diensten van andere ondernemingen.

33. Niettegenstaande de grotere mate van oplettendheid van het relevante publiek, is het hof – rekening houdend met alle gekende specifieke omstandigheden van deze zaak – van oordeel dat het relevante publiek zich niettemin kan vergissen in de herkomst van de betrokken diensten, en dit in het bijzonder gelet op:

- de hoge mate van overeenstemming tussen de diensten waarvoor het woordmerk 'Bennet & Boss' is ingeschreven enerzijds, en de diensten waarvoor geïntimeerde de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' ter onderscheiding aanwendt anderzijds;
- de hoge mate van overeenstemming tussen het woordmerk 'Bennet & Boss' en (elk van) de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering', waarbij het eerste deel van het woordmerk 'Bennet & Boss' identiek is aan het door geïntimeerde gebruikte teken 'Bennet' en aan het eerste deel van het door haar gebruikte teken 'Bennet Engineering'; en
- het (niet-geringe) onderscheidend vermogen van de specifieke woordcombinatie 'Bennet & Boss' voor de diensten waarover het *in casu* gaat.

Omwille van die elementen kan het relevante publiek, ondanks diens verhoogd aandachtniveau en wanneer zij geconfronteerd wordt met de aanbieder van diensten door geïntimeerde die ter onderscheiding van haar diensten gebruik maakt van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering', menen dat de betrokken diensten afkomstig zijn van appellanten of van een met hen economisch verbonden onderneming. Er is dan ook sprake van verwarringsgevaar bij het relevante publiek.

De verdere argumentatie van geïntimeerde inzake een (ingeroepen) beperkte territoriale activiteitsverspreiding, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het gebruik van het teken door geïntimeerde betreft immers een *gebruik op de markt waar het merk beschermd is* ( ). Dit betreft *in casu* de (volledige) Benelux. Overigens blijkt uit de door appellanten aangevoerde en gestaafde argumentatie dat zij ook op de Belgische markt actief zijn (stuk 3.b appellanten; zie syntheseconclusie appellanten, p. 6-7).

34. Besluit: het gebruik door geïntimeerde van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' vormt op grond van art. 2.20.2.b BVIE een inbreuk op het Benelux-woordmerk 'Bennet & Boss' met depotnummer 1215807 en inschrijvingsnummer 893510.

3. Vordering tot staking van de inbreuk en dwangsom

35. Appellanten vorderen de staking van het gebruik van het teken 'Bennet' en 'Bennet Engineering', en dit zowel als vennootschapsnaam, handelsnaam, merknaam, domeinnaam of e-mailadres, en dit binnen 48 uur na betekening van het tussen te komen arrest, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 euro per inbreuk en per dag dat de inbreuk blijft voortduren.

Geïntimeerde bepleit inzake de handels- en vennootschapsnaam dat er geen sprake is van verwarringsgevaar. Wat betreft de domeinnaam stelt zij dat deze geen teken is die een merkenrechtelijke functie vervult. Verder argumenteert zij dat een stakingsverbod beperkt moet zijn tot het Belgische grondgebied. Tot slot stelt zij dat het bedrag van de dwangsom gematigd moet worden tot 500,00 euro per dag vertraging bij niet-naleving.

36. Overeenkomstig art. 2.20.2.b BVIE *juncto* art. XVII.14 e.v. WER zijn appellanten gerechtigd de staking te vorderen van het gebruik door geïntimeerde van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering', waarvan hoger werd vastgesteld dat het gebruik daarvan een inbreuk vormt op het woordmerk 'Bennet & Boss' (zie hoger, **titel 2**).

Krachtens art. 2.20.3 BVIE kan die staking betrekking hebben op het aanbieden of verrichten van diensten onder het teken (art. 2.20.3.b BVIE), maar ook op het gebruik van het teken als handels- of bedrijfsnaam of als deel daarvan (art. 2.20.3.d BVIE).

Hoger werd reeds vastgesteld dat geïntimeerde haar handels- en bedrijfsnaam en de domeinnaam (voor website en e-mailadres) feitelijk ook gebruikt ter onderscheiding van haar diensten (zie hoger, nr. 29). Gezien het vastgestelde verwarringsgevaar voor het publiek is geïntimeerde gehouden ieder verder gebruik in het economisch verkeer van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' te staken in het kader van haar HR-dienstverlening, en dit óók in het kader van haar handels- en bedrijfsnaam en van de domeinnaam 'bennet.be'.

Er liggen voorts geen gegronde redenen voor om het stakingsbevel te beperken tot België, en niet de volledige Benelux.

37. Rekening houdend met de concrete omstandigheden van het geschil acht het hof een dwangsom van 2.500,00 euro per inbreuk en per dag dat deze inbreuk blijft voortduren te rekenen vanaf 14 kalenderdagen na de betekening van dit arrest, passend, met dien verstande dat de dwangsommen maximaal kunnen oplopen tot 250.000,00 euro.

(De hoogte van) Deze dwangsom houdt het midden tussen de door partijen geopperde dwangsommen, waarbij *enerzijds* geïntimeerde terecht betoogt dat een dwangsom van 10.000,00 euro per inbreuk en per dag dat deze inbreuk blijft voortduren en verder ongelimiteerd is in hoogte buitensporig is, en *anderzijds* appellanten terecht aanstippen dat een dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging een onvoldoende sterke prikkel is voor geïntimeerde om zich snel te conformeren aan het stakingsbevel.

De door geïntimeerde gevraagde uitlooperperiode van 3 maanden is naar het oordeel van het hof veel te lang, en dient te worden beperkt tot 14 kalenderdagen na de betekening van het arrest.

38. Besluit: aan geïntimeerde wordt een verbod opgelegd tot ieder verder gebruik in het economisch verkeer van de tekens 'Bennet' of 'Bennet Engineering' en van de domeinnaam 'bennet.be' in het kader van haar HR-dienstverlening, onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 euro per inbreuk en per dag dat de inbreuk blijft voortduren te rekenen vanaf 14 kalenderdagen na de betekening van dit arrest, met een maximum van 250.000,00 euro.

4. Nietigverklaring van het Benelux-merk 'Bennet Engineering'

39. Appellanten vorderen verder de nietigverklaring van het Benelux-merk 'Bennet Engineering' ingeschreven onder het nummer 1407342 op grond van art. 2.28 BVIE. Zij bepleiten dat het merkdepot te kwader trouw werd verricht (art. 2.2bis.2 BVIE), minstens dat hun oudere merkenrecht werden miskend (art. 2.2ter.1.b BVIE).

Geïntimeerde bepleit ter zake de onbevoegdheid van de stakingsrechter, waardoor het hof zich in graad van beroep evenmin bevoegd kan verklaren en de vordering dan ook onontvankelijk zou zijn. Verder stelt zij dat de vordering niet onderbouwd is en appellanten zich nooit hebben verzet tegen de inschrijving van het merk 'Bennet Engineering'.

40. De discussie tussen partijen over de (on)bevoegdheid van de stakingsrechter voor deze vordering tot nietigverklaring van het merk 'Bennet Engineering', is voor de beslechting van dit geschil wezenlijk niet relevant (en dit eens te meer omdat de eerste rechter in dit verband ook geen oordeel heeft geveld).

De vraag of een rechtbank *bevoegd* is om een vordering te beoordelen, houdt geen verband met de (on)ontvankelijkheid ervan.

In het licht van de devolutieve werking van het hoger beroep (art. 1068, eerste lid Ger.W.) en de verplichting voor dit hof die moet oordelen over een exceptie van onbevoegdheid, om de zaak, indien daartoe grond bestaat, te verwijzen naar de bevoegde rechter in hoger beroep (art. 643 Ger.W.), is het hof *hoe dan ook* bevoegd om te oordelen over de vordering tot nietigverklaring van het merk van geïntimeerde. Zowel voor de beslissingen van de voorzitter van de ondernemingsrechtbank zetelend zoals in kort geding bij toepassing van art. XVII.14 WER, als voor de beslissingen van de ondernemingsrechtbank bij toepassing van art. 574, 18° Ger.W., is dit hof immers de bevoegde beroepsinstantie (vgl. H. BOULARBAH, "L'effet dévolutif de l'appel et le sort en degré d'appel des déclinatoires de la compétence du juge siégeant en référé et comme en référé en matière commerciale", *TBH* 1999, 97 e.v.).

41. Overeenkomstig art. 2.2*bis*.2 BVIE kan een merk nietig worden verklaard wanneer de aanvraag om inschrijving te kwader trouw is geschied. Appellanten bepleiten dat de merkinschrijving door geïntimeerde te kwader trouw is geschied, aangezien zij kennis had van hun eerder/ouder gebruik van het merk 'Bennet & Boss' in klasse 35.

De omstandigheid dat de aanvrager weet of behoort te weten dat een derde in ten minste één lidstaat sedert lang een gelijk of overeenstemmend teken gebruikt voor dezelfde of een soortgelijke waar, waardoor verwarring kan ontstaan met het teken waarvoor inschrijving is aangevraagd, volstaat op zich niet als bewijs van de kwade trouw van de aanvrager (vgl. HvJ 12 maart 2009, nr. C-529/07, Chocoladefabrieken Lindt & Sprüngli v. Frans Hauswirtlf, r.o. 40).

Door appellanten worden geen verdere elementen aangereikt die wijzen op enige kwade trouw in hoofde van geïntimeerde bij haar merkinschrijving. Dergelijke elementen blijken ook niet uit het dossier. Geïntimeerde registreerde haar domeinnaam 'bennet.be' op 17 oktober 2019, dit terwijl zij haar woordmerk 'Bennet Engineering' deponeerde op 6 december 2019. Een en ander kaderde in de voorbereiding van haar naamsverandering van 'Dixon Engineering' naar 'Bennet Engineering', die uiteindelijk in januari 2021 werd doorgevoerd. Er is geen enkel concreet element dat erop wijst dat geïntimeerde te kwader trouw handelde bij het depot van haar woordmerk. Er zijn ook geen aanwijzingen dat het de bedoeling van geïntimeerde was om appellanten het verdere gebruik van hun teken te beletten.

De ingeroepen kwade trouw wordt door appellanten niet bewezen.

42. Appellanten beroepen zich verder op art. 2.2*ter*.1.b BVIE. Overeenkomstig die bepaling kan een merk nietig worden verklaard indien het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk.

De toepassingsvoorwaarden van art. 2.2*ter*.1.b BVIE zijn dezelfde als deze van art. 2.20.2.b BVIE, met dien verstande dat bij art. 2.2*ter*.1.b BVIE de vergelijking plaatsvindt tussen de tekens zoals ze respectievelijk zijn ingeschreven en aangevraagd, d.i. aldus de concrete omstandigheden van het daadwerkelijk gebruik door de derde buiten beschouwing gelaten (vgl. M.-Ch. JANSSENS, *o.c.*, 181, nr. 502).

In lijn met de hogere overwegingen (zie *supra*, **titel 2**) besluit het hof tot de aanwezigheid van verwarringsgevaar bij het publiek bij een vergelijking tussen het woordmerk 'Bennet & Boss' en het overeenstemmend woordmerk 'Bennet Engineering' dat betrekking heeft op overeenstemmende diensten:

- Het woordmerk 'Bennet & Boss' is ingeschreven voor o.m. klasse 35, en meer bepaald voor commercieel beheer van zaken, assistentie en advisering inzake personeel en personeelszaken en bedrijfsorganisatorische assistentie en advisering, dit terwijl ook het woordmerk 'Bennet Engineering' in diezelfde klasse is ingeschreven, en dit o.m. ook voor advisering inzake personeel en personeelszaken en bedrijfsorganisatorische advisering, alsook voor andere dienstverlening in de HR-sector.

Dit doet besluiten tot een hoge mate van overeenstemming tussen de diensten waarvoor het woordmerk 'Bennet & Boss' is ingeschreven enerzijds, en de diensten waarvoor de merkinschrijving 'Bennet Engineering' werd verricht anderzijds.

- De tekens doen vanuit visueel en auditief oogpunt besluiten tot een grote gelijkenis.

Het teken 'Bennet Engineering' is – net als het woordmerk 'Bennet & Boss' – een samengesteld teken dat het woord 'Bennet' als eerste woord omvat. Waar bij 'Bennet & Boss' beide woorden visueel gescheiden worden door een ampersand-teken, is dat niet het geval bij 'Bennet Engineering'. Vanuit auditief oogpunt vervaagt dit onderscheid enigszins, nu het teken in het Nederlands wordt uitgesproken als "en", waarmee ook 'Engineering' begint, en in het Engels als "and" wat auditief ook aanleunt bij 'Engineering'.

- Niettegenstaande de grotere mate van oplettendheid van het relevante publiek, kan dit publiek zich niettemin vergissen in de herkomst van de betrokken diensten, en dit in het bijzonder gelet op:
  - a. de hoge mate van overeenstemming tussen de diensten waarvoor het woordmerk 'Bennet & Boss' is ingeschreven enerzijds, en de diensten waarvoor het woordmerk 'Bennet Engineering' is ingeschreven anderzijds;
  - b. de hoge mate van overeenstemming tussen het woordmerk 'Bennet & Boss' en het woordmerk 'Bennet Engineering', waarbij het eerste deel van het woordmerk 'Bennet & Boss' identiek is aan het eerste deel van het woordmerk 'Bennet Engineering';
  - c. het (niet-geringe) onderscheidend vermogen van de specifieke woordcombinatie 'Bennet & Boss' voor de diensten waarover het merk is ingeschreven.

Dat appellanten geen oppositie hebben gevoerd tegen de merkinschrijving van geïntimeerde, staat er niet aan in de weg dat zij de nietigverklaring kunnen vorderen. Dit volgt alleen al – impliciet, maar zeker – uit de tekst van art. 2.2ter.1 BVIE ("*Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven of kan, indien ingeschreven, nietig worden verklaard indien (...)*").

Het Benelux-merk 'Bennet Engineering' ingeschreven onder nummer 1407342 dient nietig te worden verklaard op grond van art. 2.2ter.1.b BVIE.

Appellanten verzoeken verder terecht om de doorhaling van deze merkinschrijving. De rechter die een beroep op de nietigheid van een registratie gegrond verklaart, zal zelfs ambtshalve de doorhaling van de inschrijving moeten uitspreken zonder dat daarvoor een bijzondere tot doorhaling strekkende vordering vereist is (art. 4.5.3 BVIE; vgl. M.-Ch. JANSSENS, *o.c.*, 424, nr. 1291).

43. **Besluit:** het Benelux-woordmerk 'Bennet Engineering' van geïntimeerde ingeschreven onder klasse 35 met nummer 1407342 is nietig. De doorhaling van de merkinschrijving nr. 1407342 dient te worden bevolen.

5. Overdracht van de domeinnaam 'bennet.be'

44. Appellanten vorderen als corrigerende maatregel op grond van art. XVII.16 WER de overdracht van de domeinnaam 'bennet.be'. Ondergeschikt bepleiten zij dat deze registratie een wederrechtelijke domeinnaam in de zin van art. XII.22 WER betreft, waardoor de stakingsrechter de overdracht kan bevelen op grond van art. XVII.22, §3 WER.
45. Overeenkomstig art. XVII.16 WER kan de voorzitter, wanneer hij de staking beveelt maatregelen bevelen zoals bepaald in art. XI.334, §§2 WER of door het BVIE, naar gelang het betrokken recht, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van de vastgestelde inbreuk of van de gevolgen ervan, met uitzondering van de maatregelen tot herstel van de schade die door deze inbreuk wordt berokkend. Deze bepaling verwijst derhalve uitdrukkelijk naar *maatregelen zoals bepaald door het BVIE*.

Een verdere grondslag in het BVIE voor de overdracht van de domeinnaam 'bennet.be' wordt door appellanten niet toegelicht. Dergelijke overdracht is niet voorzien onder art. 2.21 BVIE (schadevergoeding en andere vorderingen) noch onder art. 2.22 BVIE (nevenvorderingen). Appellanten kunnen zich voor de gevraagde overdracht niet steunen op art. XVII.16 WER.

46. Overeenkomstig art. XII.22 WER is het verboden om, met het doel een derde te schaden of er een ongerechtvaardigd voordeel uit te halen, een domeinnaam, waarop men geen enkel recht of legitiem belang kan laten gelden, te laten registreren door een hiertoe officieel erkende instantie, al dan niet via een tussenpersoon, wanneer die domeinnaam identiek is of dusdanig overeenstemt dat hij verwarring kan scheppen met, onder meer, een merk, die aan iemand anders toebehoort.

Voor de toepassing van deze bepaling is vereist dat te kwader trouw gehandeld werd bij de registratie van de domeinnaam, met name *met de bedoeling* om een derde schade te berokkenen of er ongerechtvaardigd voordeel uit te halen. Dit is *in casu* niet het geval. Geïntimeerde registreerde haar domeinnaam 'bennet.be' op 17 oktober 2019, dit terwijl

zij haar woordmerk deponeerde op 6 december 2019. Een en ander kaderde in de voorbereiding van haar naamsverandering van 'Dixon Engineering' naar 'Bennet Engineering', die uiteindelijk in januari 2021 werd doorgevoerd. Er is geen enkel concreet element dat erop wijst dat geïntimeerde te kwader trouw handelde bij de registratie van haar domeinnaam. Zij registreerde de domeinnaam voor het door haar beoogde eigen gebruik, en niet met de bedoeling om appellanten schade te berokkenen of ongerechtvaardigd voordeel te halen uit de registratie.

De vordering op grond van art. XII.22 WER is ongegrond.

47. Besluit: de vordering tot overdracht van de domeinnaam 'bennet.be' is ongegrond.

6. Publicatiemaatregel

48. Onder verwijzing naar art. XVII.16 WER en art. XVII.20 WER vorderen appellanten dat geïntimeerde een samenvatting van het tussen te komen arrest publiceert gedurende één maand op de homepage van haar website.

Geïntimeerde bepleit dat de publicatiemaatregel niet bijdraagt tot de staking en een onevenredige maatregel is.

49. Zowel art. XVII.16 WER als art. XVII.20 WER koppelen de maatregel aan zijn mogelijke bijdrage tot de stopzetting van de vastgestelde inbreuk of de gevolgen/uitwerking ervan.

Het is onduidelijk hoe de gevraagde publicatiemaatregel in de voorliggende specifieke omstandigheden kan bijdragen tot de stopzetting van de vastgestelde inbreuk of de gevolgen/uitwerking ervan. Het stakingsbevel heeft betrekking op het gebruik door geïntimeerde in het economisch verkeer, en meer bepaald in het kader van haar HR-dienstverlening, van de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering' en het gebruik van de domeinnaam 'bennet.be'. Het stakingsbevel zorgt er derhalve voor dat geïntimeerde haar diensten niet meer zal kunnen aanbieden onder verwijzing naar de tekens 'Bennet' en 'Bennet Engineering', ook niet via haar website www.bennet.be. Het hof ziet dan ook niet in welke meerwaarde de gevraagde publicatiemaatregel in dat verband kan hebben.

Het hof gaat daarop dan ook niet in.

50. Besluit: de vordering tot publicatie van een samenvatting van het arrest is ongegrond.

(v) Inzake de gerechtskosten van beide aanleggen

51. Appellanten zijn ook gegriefd door de beoordeling door de eerste rechter van de gerechtskosten in eerste aanleg. Zij bepleiten dat deze gerechtskosten ten laste van geïntimeerde dienen te worden gelegd. Geïntimeerde stelt op haar beurt incidenteel beroep in tegen de afwijzing door de eerste rechter van de verhoging van de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg met 1.000,00 euro.

In het licht van de hogere vaststellingen en overwegingen met betrekking tot de door appellanten ingestelde vorderingen dient geïntimeerde als de overwegend in het ongelijk gestelde partij te worden beschouwd. Zij is dan ook gehouden tot de gerechtskosten in eerste aanleg. De gedeeltelijke afwijzing van de vorderingen van appellanten is niet van die aard dat dit rechtvaardigt dat een deel van de gerechtskosten te hunnen laste worden gelegd.

De gerechtskosten in eerste aanleg zijn aan de zijde van appellanten gezamenlijk te begroten op de dagvaardingskost van 279,02 euro en de basisrechtsplegingsvergoeding van 1.680,00 euro (niet in geld waardeerbare hoofdvordering; indexatie per 1 april 2022).

Het vonnis kan niet hervormd worden in zoverre appellanten veroordeeld werden tot betaling van het rolrecht in eerste aanleg aan de Belgische Staat. Tegen deze veroordeling is geen rechtsmiddel en dus geen hoger beroep mogelijk (art. 269² Wetboek registratie-, hypotheek- en griffierechten). Mits voorlegging van bewijs van betaling ervan hebben appellanten hiervoor wel een verhaal tegen geïntimeerde.

Inzake de gerechtskosten in eerste aanleg is het hoofdberoep van appellanten derhalve gegrond, en het incidenteel beroep van geïntimeerde ongegrond.

52. Gelet op de gegrondheid van het hoofdberoep en de ongegrondheid van het incidenteel beroep dient geïntimeerde ook in het kader van de beroepsprocedure als de in het ongelijk gestelde partij te worden beschouwd.

Geïntimeerde is dan ook gehouden tot de gerechtskosten van de beroepsprocedure, aan de zijde van appellanten gezamenlijk begroot op de bijdrage aan het fonds juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro en een basisrechtsplegingsvergoeding van 1.800,00 euro (niet in geld waardeerbare inzet hoger beroep; indexatie per 1 november 2022).

Verder is geïntimeerde ook gehouden tot betaling van het rolrecht ad. 400,00 euro aan de Belgische Staat (FOD Financiën).

**OM DIE REDENEN,
HET HOF,** recht doende op tegenspraak,

- A.** Verklaart het hoger beroep van dhr **A**, BV BENNET & BOSS, BV BENNET & BOSS CONSULTANTS en BV BENNET & BOSS NETHERLANDS ontvankelijk en in de hiernavolgende mate gegrond;
- B.** Verklaart het incidenteel beroep van BV BENNET ontvankelijk, maar ongegrond;
- C.** Bevestigt het beroepen vonnis van de dienstdoend voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, van 29 juni 2022 in de mate dat het bestreden is;
Doet het beroepen vonnis van de dienstdoend voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, van 12 oktober 2022 teniet, en opnieuw rechtdoend bij toepassing van art. 1068, eerste lid Ger.W.:
- Verklaart de vorderingen van dhr **A**, BV BENNET & BOSS, BV BENNET & BOSS CONSULTANTS en BV BENNET & BOSS NETHERLANDS ten aanzien van BV BENNET ontvankelijk en in de volgende mate gegrond:
    - Zegt voor recht dat BV BENNET door het gebruik van het teken 'Bennet' en 'Bennet Engineering' in het kader van haar HR-dienstverlening een inbreuk pleegt op het Benelux-woordmerk 'Bennet & Boss' met depotnummer 1215807 en inschrijvingsnummer 893510 overeenkomstig art. 2.20.2.b BVIE;
    - Legt aan BV BENNET een onmiddellijk verbod op tot ieder verder gebruik in het economisch verkeer van de tekens 'Bennet' of 'Bennet Engineering' en van de domeinnaam 'bennet.be' in het kader van HR-dienstverlening, onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 euro per inbreuk en per dag dat de inbreuk blijft voortduren te rekenen vanaf 14 kalenderdagen na de betekening van dit arrest, met een maximum van 250.000,00 euro;
    - Verklaart het Benelux-merk van BV BENNET ingeschreven onder klasse 35 met nummer 1407342 nietig en beveelt de doorhaling van deze merkinschrijving;
  - Verwijst BV BENNET tot de gerechtskosten van de procedure in eerste aanleg, aan de zijde van Jacobus BORST, BV BENNET & BOSS, BV BENNET & BOSS CONSULTANTS en BV BENNET & BOSS NETHERLANDS gezamenlijk te begroten op de dagvaardingskost van 279,02 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 1.680,00 euro;
  - Zegt voor recht dat BV BENNET gehouden is het rolrecht in eerste aanleg van 165,00 euro terug te betalen aan dhr **A**, BV BENNET & BOSS, BV BENNET & BOSS

CONSULTANTS en/of BV BENNET & BOSS NETHERLANDS, mits voorlegging van het betalingsbewijs door laatstgenoemden;

- D. Verwijst BV BENNET tot de kosten van deze beroepsprocedure, aan de zijde van dhr A, BV BENNET & BOSS, BV BENNET & BOSS CONSULTANTS en BV BENNET & BOSS NETHERLANDS gezamenlijk te begroten op de bijdrage aan het begrotingsfonds juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 1.800,00 euro;
- E. Veroordeelt BV BENNET tot betaling van het rolrecht in hoger beroep ad 400,00 euro aan de Belgische Staat (FOD Financiën);
- F. Wijst het meer- en/of anders gevorderde af;
- G. Onverminderd de toepassing van artikel 1024 Ger.W..

Aldus gewezen door de **zevende unus kamer**, van het hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

██████████,

raadsheer, waarnemend kamervoorzitter,

bijgestaan door:

██████████,

griffier,

kamervoorzitter van de zevende kamer in **openbare**

Eensluidend verklaarde kopie
Afgeleverd aan: FOD Economie Intellectuele rechten

art. Intellectuele rechten
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Gent, 30-04-2024

